

ממעין השיריחו

במשנת רבוה"ק מאיז'בצא ראדזין זלה"ה

פרשת
פקודי

עלון
מס' 34

בית יעקב פרשת פקודי אות ב

מתוך השיעור בספרי רבותינו זי"ע
על ידי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

כל הקדושות שלמעלה מתכוננים עפ"י עבודת ישראל בעולם, וגם לעתיד כשיאיר ויופיע אור היחוד יוכר חלק האדם בעבודתו בהוספת קדושה בעת ההסתר.

מטה, שכל אחד כפי מה שמתייגע ומתעמל וסובל צמצום ממה שמסדר לו סדר עבודה למטה כן יופיע עליו קדושה מלמעלה. וזהו שאנו אומרים בכל מצוה לשם יחוד קב"ה ושכינתא ליחדא שם י"ה בו"ה, ששורש שם הוי"ה הוא י"ה שמרומז לקדושה קבועה ההתחלה שמזריח השי"ת בקביעות, והשם ו"ה הוא מתלבש בשם אד' זה רומז למה שאדם עובד ומתייגע ומצמצם עצמו בשביל כבוד שמים, כי השי"ת הכניס נקודת אורה היינו מדות וכחות מד"ת יקרים וזרעם במעשה בראשית, היינו שבכל דברים גשמיים יש כחות שיכולים לכונוס לתוך דברי תורה, וכן בבני אדם יש בכל נפש מדות יקרות שבאם יכניס בהם אורה זו תורה להשתמש בהם במקום הראוי להם ויצמצם עצמו במקום שראוי לצמצם, בשביל זה יזדכך ולא יתבטל מפני אור ה', כי אף שיראה אור בהיר שהשי"ת הוא המנהיג הכל מ"מ יראה כי נטע בו מדות וכחות שיוכלו להכניסם לקדושה לעבוד בהם את השי"ת.

וזהו אשר פקד על פי משה כי פק"ד הוא אחוריים דהויה במילוי יודי"ן שהוא ע"ב כדאיתא בלקוטי תורה פרשת וירא (שהוא המילוי בריבוע עם האותיות) ושם ע"ב הוא אור אבא, וזה רומז כי הפנים הוא בבחינת בן ואחורים הוא בחינת עבד כמבואר. והבן אע"פ שהוא חשוב יותר מעבד מ"מ בפני האב הוא מתבטל לגמרי כדאיתא בגמרא (מגילה כ"ח). שאמר רבי לרבי יהושע בן קרחה ברכני אמר לו יהי רצון שתגיע לחצי ימי ואמר ליה ולכלהו לא אמר לו הבאים אחריו בהמה ירעו, כי הבן במקום אביו לא נראה יקרותו וכדאיתא (שבועות מ"ח). אפילו גדול במילי דאבוה קטן הוא, אבל מה שהאדם עובד וסובל משום כבוד שמים אף שמבחינה זו נקרא עבד מ"מ לא נתבטל מפני אור החכמה העליונה מפני שהוא ג"כ נחשב אחורים דאור אבא עצמו, וכדאיתא (ברכות נ"ח). שעל חכמי ישראל מברכין אשר חלק מחכמתו ליראיו כי אחורים של חכמה היינו במקום שנסתרת ומתלבשת בלבושים אז יתחייב ממנה יראת שמים והיראה הוא חלק החכמה העליונה. וזה לשון אשר פקד כי פקד יש לו שני פירושים כי פקד הוא לשון חסרון כש"כ (במדבר ל"א) ולא נפקד ממנו איש וגם הוא לשון פקדון כי בכל מקום שהאדם מחסר את נפשו מטובה ומתעמל בשביל להרבות כבוד שמים זה נשאר לפקדון לעולמי עד.

אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר פקד על פי משה עבדת הלויים ביד איתמר בן אהרן הכהן. זש"ה (תהלים קכ"ב) ירושלים הבנויה כעיר שחברה לה יחדו ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם ה' כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד. ירושלים הבנויה כעיר שחברה לה יחדיו היינו כדאיתא ע"ז בש"ס (תענית ה). שירושלים של מעלה מכוון כנגד ירושלים של מטה. ובתנחומא (משפטים י"ח) בית המקדש שלמטה מכוון כנגד בית המקדש של מעלה. בית המקדש של מעלה היינו הקדושה הקבועה שסידר הקב"ה זה למעלה מזה, שזה הוא בלי שום טעם שיהיה נגלה לאדם, והוא רק כמו קדושת שבת דמארי צבי. ובית המקדש של מטה הוא כל אחד ואחד כפי יגיע כפיו ועבודתו וכל כמה שבקע מחיצת החושך וההסתר ומתוך החושך חתר למצוא אור השי"ת בזה יש מדרגות ולפום צערא אגרא. וכן היה במלאכת המשכן ובבית המקדש, שהיה מדרגות, יש שזכה שנדבתו תהיה בקודש הקדשים ויש בעזרה, כי כל מי שנתן ברוח נדיבה ביותר שהתגבר על יצרו וצמצם א"ע יותר לכבוד שמים זה זכה יותר, כי כל הגדול מחברו יצרו גדול ממנו, ולזה אף שבפעולה ומעשה הם שניהם שווים אך זה שצריך להתגבר ביותר כח מפני שיצרו גדול ומ"מ הגביר יצר טוב על יצר רע זה מתעלה ביותר.

וזהו ששם עלו שבטים שבטי י"ה עדות לישראל להודות לשם ה' כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד. שבטים היינו שמסתעף ממנו ענפים ופארות למרחוק וכל זה כמה כח עבודה שהגדיל כן יסתעף כח קדושתו. כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד. ישיבה היינו קביעות, שבמלכות בית דוד נקבע עבודה בקביעות שהוא תמיד בעבודה גדולה כמו שנאמר בו (תהלים קי"ט) חצות לילה אקום להודות לך. חצות היינו בכל מיני התגברות הטרדות הוא מוכן תמיד לעבודה לכן מותר לו לישוב בעזרה. כי עבודה הוא בעמידה כמו שנאמר לעמוד לשרת (דברים י"ח) וכדאיתא ע"ז (תהלים צ"ב) שיש בו עבודה בקביעות שמצמצם עצמו תמיד בשביל כבוד שמים ולכן אף שלא מדעת ואפילו כשהוא יושב ג"כ יש בו כח עבודה בקביעות (שלא יתבטל מפני האור הגדול) וזה הוא שאמרו שאין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד בלבד (יומא כח.).

וזהו בית המקדש של מעלה מכוון כנגד בית המקדש של

וההתבררות כי שם מקום החושך והעדר האור, ושם נצרך להרחיב ולהמשיך את האור בעבודה עצמית (מקדש של מטה). וזה כונת הכתוב שבירושלים ומקדש של מטה שם עלו שבטי קה שעבודתם לגלות אור ה' להרחיב את הקדושה הנעלמת בהתאמצות יגיע והכרת ה' ביגיע כפם משלהם, וזהו בנין וכינון הקדושה במקדש של מטה.

כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד. ישיבה היינו קביעות, שבמלכות בית דוד נקבע עבודה בקביעות שהוא תמיד בעבודה גדולה כמו שנאמר בו (תהלים ק"ט) חצות לילה אקום להודות לך. חצות היינו בכל מיני התגברות הטרדות הוא מוכן תמיד לעבודה לכן מותר לו לישב בעזרה. כי עבודה הוא בעמידה כמו שנאמר לעמוד לשרת (דברים י"ח) וכדאיתא ע"ז (תהלים צ"ב) שיש בו עבודה בקביעות שמצמצם עצמו תמיד בשביל כבוד שמים ולכן אף שלא מדעת ואפילו כשהוא יושב ג"כ יש בו כח עבודה בקביעות (שלא יתבטל מפני האור הגדול) וזה הוא שאמרו שאין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד בלבד (וימא כח): מלכי בית דוד רשאים לשבת בעזרה, וזה באשר שהם כאשר הם אף באין פעולה ועבודה, אף אז הם עומדים לפני ה' כגוונא דעבודה בפועל ממש, כי זה מציאותם ועצם נפשם אף שלא מדעתם ובאין פעולות מעשיות כלל, ולכן יכולים הם לישב בעזרה דהיינו להיות קבועים בנייחא במקום שכינה, כי הכרתם ועמידתם לפני ה' הוא בעצם נפשיותם בעומק עמקותם, והקדושה ובהירות ההכרה נתעצמה בעצמותם ובאופיים ובטבעם וזה מהותם, והם נטועים ושתולים בבית ה', ועבודתם לפני ה' (הנצרך במקדשו להמליכו) הוא אף בישיבה ובהעדר פעולה, כי העבודות במעשים הם לבושים ופעולות חיצוניות ברובד הפועל ממש בדעת האדם המקריית והזמנית, אבל מה שחרש וחקק שבט יהודה ומלכות בית דוד בריבוי עבודות וסבלנות לדעת את ה' בתכלית הבהירות עד שקדושתו והכרתו את ה' בהתמסרות עצמו לגמרי נתעצמה בו להיות עצם מעצמו גם בהעדר כוונה ושלא מדעתו כלל, זהו שלימות ותכלית בהירות העבודה, ולזה אף במקום העבודה לכוון כבוד ה' גם שם יכולים מלכי בית דוד לישב, שזה מורה שגם בלא פעולה ובלא דעת גם אז חלקם בה' ועומדים לפני ה' באופן של עבודה לפניו. (ומש"כ "שלא יתבטל מפני האור הגדול" יתבאר לקמן).

וזהו בית המקדש של מעלה מכוון כנגד בית המקדש של מטה, שכל אחד כפי מה שמתייגע ומתעמל וסובל צמצום ממה שמסדר לו סדר עבודה למטה כן יופיע עליו קדושה מלמעלה: שהקדושה העליונה נקבעת ונסדרת ע"פ עבודת ובירורי האדם בקדושה מדיליה, והקב"ה גומר על ישראל להשפיע ולהמשיך הקדושה שלמעלה לפי סדר העבודה שלמטה, והיינו שהקדושה ואש של הדיוט שהוא עבודת התחתונים ביגיעת זריחת אורם ובירורי נפשם בחתירות וסבלנות מדיליה (שהן בגדר הכנות לקדושה כענין טהרה מביא לידי קדושה) היא הקובעת את מעמד הקדושות העצמיות שמלמעלה, כי סדר הקדושה הוא הכל ע"פ העבודה והיגיעה בעולם המעשה והבחירה.

וזהו שאנו אומרים בכל מצוה לשם יחוד קב"ה ושכינתא ליחדא שם י"ה בו"ה, ששורש שם הוי"ה הוא י"ה שמרומז לקדושה קבועה ההתחלה שמזריח השי"ת בקביעות, והשם ו"ה הוא מתלבש בשם אד' זה רומז למה שאדם עובד ומתייגע ומצמצם עצמו בשביל כבוד שמים, כי השי"ת הכניס נקודת אורה היינו מדות וכחות מד' יקרים וזרעם במעשה בראשית, היינו שבכל דברים גשמיים יש כחות שיכולים לכנוס לתוך דברי תורה, וכן בבני אדם יש בכל נפש מדות יקרות שבאם יכניס בהם אורה זו תורה להשתמש

אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר פקד על פי משה עבדת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן. זש"ה (תהלים קכ"ב) ירושלים הבנויה כעיר שחברה לה יחדו ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם ה' כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד. ירושלים הבנויה כעיר שחברה לה יחדו היינו כדאיתא ע"ז בש"ס (תענית ח.) שירושלים של מעלה מכוון כנגד ירושלים של מטה. ובתנחומא (משפטים י"ח) בית המקדש שלמטה מכוון כנגד בית המקדש של מעלה: ירושלים הבנויה למטה היא כעיר המחוברת לה למעלה והם יחדיו אחודים ודבוקים בז"ז, והיינו שבית המקדש וירושלים שלמטה בזה העולם מכוונת ומחוברת עם המקדש שלמעלה, זה מול זה. והכונה בזה הוא שקדושת המקדש התחתון שהוא על ידי נדבת לב ועבודת בני ישראל, מקושרת ועומדת מכוון מול הקדושה שקביעא וקיימא המסודרת למעלה ע"י הקב"ה לפני כל, כאשר יבאר.

בית המקדש של מעלה היינו הקדושה הקבועה שסידר הקב"ה זה למעלה מזה, שזה הוא בלי שום טעם שיהיה נגלה לאדם, והוא רק כמו קדושת שבת דמארי צבי. ובית המקדש של מטה הוא כל אחד ואחד כפי יגיע כפיו ועבודתו וכל כמה שבקע מחיצת החושך וההסתר ומתוך החושך חתר למצוא אור השי"ת בזה יש מדרגות ולפום צערא אגרא. וכן היה במלאכת המשכן ובבית המקדש, שהיה מדרגות, יש שזכה שנדבתו תהיה בקודש הקדשים ויש בעזרה, כי כל מי שנתן ברוח נדיבה ביותר שהתגבר על יצרו וצמצם א"ע יותר לכבוד שמים זה זכה יותר, כי כל הגדול מחברו יצרו גדול ממנו, ולזה אף שבפעולה ומעשה הם שניהם שוים אך זה שצריך להתגבר ביותר כח מפני שיצרו גדול ומ"מ הגביר יצר טוב על יצר רע זה מתעלה ביותר: סדר המדרגות ומעלות הקדושות אשר במשכן נבנה ע"י נדבות הלב ובירורי הנפש בעבודת בני ישראל, וכפי עבודת זיכוכם וביורם וכיוון ליבם לשמים, וכפי התאמצותם לגלות אור ה' בחושך נפשם ביגיעה ועמל, כך סדר מעמדם בבנין הקדושה וחיבת אור ה' עליהם. וכך נתחלק כל הנדבות שהביאו בני ישראל לפי מדרגות יקרות הנפשיות וטהרת הלבבות, יש מהם שמקומן בכפורת ובקה"ק ויש באוהל מועד ויש בחצר, כי סדר התלבשות הקדושה בזה העולם הוא לפי העבודות והסבלנות ביגיעת חתירת אור ה', והגדול מחבירו הוא זה אשר יצרו גדול עליו דייקא, כי סבלנות בקיעת האור ויגיעת נפש הם אשר מעלים ומזככים את האדם להיות כל כולו שלוק ומאוחד באמת ה', ונפש עמילה היא הגדולה מכולם לשכון בו פנימיות שכינת ה' בלא לבושים והסתרות, והקרוב קרוב קודם. וזה מערכת וסדר בנין כלליות משכן ה' ע"י כל בני ישראל להמשיך משכנו ית' בתוכינו ע"י קדושת עבודת ישראל.

וזהו ששם עלו שבטים שבטי י"ה עדות לישראל להודות לשם ה' כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד. שבטים היינו שמסתעף ממנו ענפים ופארות למרחוק וכל זה כמה כח עבודה שהגדיל כן יסתעף כח קדושתו: קדושת האבות הוא הקדושה אשר למעלה והם הם המרכבה כשאז"ל, אבל השבטים הם הענפים והפארות היוצאים מן השורשים ומסתעפים ומתרחבים והולכים למרחוק, וזה ענין פרטי בני ישראל שהם כל הנפשיות יוצאי ירך שלושת אבות, ועבודתם הוא להרחיב את השורשים מדיליה בביור עצמם בהתאמצות גילוי אור השורש שבהן אל הפועל ואל הגילוי הגמור במקומות הרחוקים מאור השורש. כי הקדושה אשר מלמעלה מצד הסדר העליון (מקדש של מעלה) זהו קדושת האבות שהם הכללים ויסודות הבנין, וככל שמתרחקים ונפרדים מהשורש נתכסה ונעלם הבהירות ושם מקום העבודה

בהם במקום הראוי להם ויצמצם עצמו במקום שראוי לצמצם, בשביל זה יזדכך ולא יתבטל מפני אור ה', כי אף שיראה אור בהיר שהשי"ת הוא המנהיג הכל מ"מ יראה כי נטע בו מדות וכחות שיוכלו להכניסם לקדושה לעבודתו את השי"ת: השם י"ה מורה על עלמא דאתכסיא אשר ע"ז נאמר הנסתרות לה' אלוקיני, ששם מלא אור ה' ואין שם פגם וחסרון ויכולת פעולה והרגש נפרדות כלל, ואין שם מגע חטא וחסרון, ואין שם מקום עבודה והוספת אור כי לא נחלש שם האור והבהירות להתכוננות פניות וחלל מקום למציאויות חדשות וליכולת פעולה ואותיות י"ה שבשם הגדול מורים על מקומות התחתונים אשר שם אפשרות עבודה והוספת אור ע"י התחתונים לטב או למוטב. ואף על פי כן, הנה גם לעת השלימות המקווה כאשר יאיר אור הגדול אשר בחביון עוזו אמיתות אור ה', אשר אז כל ישות התופסת מקום ע"י הרגש נפרדות תתמוסס כלא היה, בהגלות נגלות כי אכן כל הישויות והמציאויות בעולם ובנפש בהכל מסתתר הקל המסתתר והוא סובב את הכל והוא בכל ואין לזרים עימו, והרגש הפרט תתמוגג ויראו בהיר התכללותם באור הכללי השורשי הכולל בשלימות הנהגתו את כל הפרטים והפרטי פרטים, הנה גם אז יראה האדם העובד (אשר עמל ויגע לבקוע מסכי עכירות נפשו להכיר ולדעת את ה' בריבוי בירורים וסבלנות מדליה) כי יש לו חלק בהתגלות הקדושה בפרטים דילי' בחלקי נפשו ובמידותיו כי הוא אשר ביררם והאירם בעבודתו ויגיע כפיו. ונתבאר במקו"א בב"י שזה כונת הגמ' שצדיקים דומים לפני השכינה כנר לפני האבוקה, היינו שישאר בליטת אור עבודתם גם בהתגלות האור הגדול השולל (בתפיסת דעתנו) את חלל הפנוי של הוספת אור ועבודת הפרט. [ולבאר הענין איך יכולים שני הדברים הסותרים זא"ז לדור בכפיפה אחת ובאותו מקום הוא קשה ההבנה והביאור וכמעט נשלל, והאריך בזה להשכילנו בינה בהקדמת ספר בית יעקב בראשית יעו"ש]. וזה עומק ענין יחוד קוב"ה ושכינתו ליחדא שם י"ה בו"ה, שעבודתו ופעולת התחתונים להכליל אחלקי התחתונים הנמוכים אל הקדושה ולתקן את החסרונות וליחד הנפרדים יש להן מבוא גם למעלה במקומות אשר אין נצרך שם עבודה ואין שם חסרון והקדושה שם קביעא וקיימא בלא עבודת האדם, גם שם יש אחיזה ומעמד ליגיעת וחתירת האדם בעבודתו ובנין קדושתו דיליה, ויתכלל הקדושה של מעלה הקביעא וקיימא עם קדושת התחתונים בעבודתם ובירוריהם, ויהיו לאחדים מקדש של מעלה מכוון מול מקדש של מטה, ואז יתכוננו ויעמדו בבסיס איתן בני ישראל אשר יש להם מעמד קדושה והזדככות מדיליה בקדושה של מטה וימצאו אחיזה וחיבור איתן באור הגדול והמקיף ולא יתבטלו ויתמוגגו באור הבהיר כי גם אז ושם ימצאו מקום ויעמדו פנים כנגד פנים ויאמרו הנה אלוקיני זה נגילה ונשמחה, וכש"נ ולא יכנף עוד מוריך והיו עיניך רואות את מוריך, וה' עוז לעמו יתן גם כאשר למבול ישב וישב מלך לעולם (ונתבאר במקו"א בספרי רבותינו באריכות יותר).

וזהו אשר פקד על פי משה כי פק"ד הוא אחוריים דהויה במילוי יודין' שהוא ע"ב כדאיתא בלקוטי תורה פרשת וירא (שהוא המילוי

ברבוע עם האותיות) ושם ע"ב הוא אור אבא, וזה רומז כי הפנים הוא בבחינת בן ואחוריים הוא בחינת עבד כמבואר. והבן אע"פ שהוא חשוב יותר מעבד מ"מ בפני האב הוא מתבטל לגמרי כדאיתא בגמרא (מגילה כ"ח). שאמר רבי לרבי יהושע בן קרחה ברכני אמר לו יהי רצון שתגיע לחצי ימי ואמר ליה ולכלהו לא אמר לו הבאים אחריו בהמה ירעו, כי הבן במקום אביו לא נראה יקרותו וכדאיתא (שבועות מ"ח). אפילו גדול במילי דאבוה קטן הוא, אבל מה שהאדם עובד וסובל משום כבוד שמים אף שמבחינה זו נקרא עבד מ"מ לא נתבטל מפני אור החכמה העליונה מפני שהוא ג"כ נחשב אחוריים דאור אבא עצמו, וכדאיתא (ברכות נ"ח). שעל חכמי ישראל מברכין אשר חלק מחכמתו ליראיו כי אחוריים של חכמה היינו במקום שנסתרת ומתלבשת בלבושים אז יתחייב ממנה יראת שמים והיראה הוא חלק החכמה העליונה. וזה לשון אשר פקד כי פקד יש לו שני פירושים כי פקד הוא לשון חסרון כש"כ (במדבר ל"א) ולא נפקד ממנו איש וגם הוא לשון פקדון כי בכל מקום שהאדם מחסר את נפשו מטובה ומתעמל בשביל להרבות כבוד שמים זה נשאר לפקדון לעולמי עד: ביאור הדברים בקיצור, כי הבן הוא כרעא דאבוה שהוא נמשך ממנו וכהמשך וחלק מעצמו הוא, ע"כ אין לו התכוננות משלו במקום הופעת האב כי אז מתראה התכללותו באב ושאינו לו משלו כלום, אבל העבד עבודתו והתבטלותו הוא חלקו מדיליה, כי באשר אינו נמשך וחלק מהאב הנה פעולתו משלו ויש לו מקום ומעמד מדיליה. וכן באור החכמה גם שם ישנו בח' אחוריים דהיינו מבוא ומקום עבודת התחתונים שגם בעומק רום בתכלית ושלימות האורה ישנו התאחזות בח' עבד דהיינו בירורי החשכות שבתחתונים (והנח"ר והעלאת מ"ן עולה עד לשם כי ישראל אחזים עד לשם והכל קומה אחת בשביל ישראל שנקראו ראשית), וע"י העבודת והיראה (שהתכוננות מציאותו הוא בחושך והסתר דייקא) יתכוננו בני ישראל בהשגת האור שלמעלה בחלק ומעמד משלהם ולא יתבטלו להתכלל עד אפיסות מציאות כגוונא דבן (שאינו לו מקום וביסוס בפני האב בעת בהירות ההכרה שהוא נכלל בו ואין לו משל עצמו), והוא באשר שחלק בירורי הקטנות והחושך זה חלק האדם החשוך בהסתרות וזה לא יתבטל לעולם כי הוא חלקו משלו, ובזה יתכונן שלא להתבטל לחזור לאור המקיף להיות אפס ואין בעת בהירות האור, כי יגיע כפיו וחקיקות נפשו בריבוי סבלנות וכאבים זה ישאר לעד. ויתיחדו ויתחברו אור של מטה עם אור של מעלה, כי חן וחסד ישראל בסבלנות ויגיע עבודתם יש לה חיבור והתעוררות חיבה עד עומק עמקי רום מקדש של מעלה המכוון נגד מקדש של מטה, ומתאחדים יחדיו עומק רום עם בירורי עומק תחת למיהוי אחד באחד.

השיעור השבועי

מיאת ב"ק ארמיו"ר שליט"א

בספרי רבותינו הקדושים מיאת' בעא וראדיון זיע"א

מתקיים מדי שבוע ביום רביעי בשעה 11:00 בלילה

בבית המדרש דרוהביטש (בעזר"ג) רחוב מלאכי בעיה"ק ירושלים

דורשי ה' החפצים לזכות את הרבים באור תורה וליטול חלק בהוצאת הגליון, (ליזכות, לרפואה, לישועה, או לעילוי נשמה) נא לפנות למערכת במספר 058-3256436 או ע"י כתובת מייל ri0583256436@gmail.com ושכרו הרבה מאד על פי פעלו, כמו כן כל מי שיש הערות בעניני הגליון ולכל עניני הגליון ולקבל את העלון במייל יש לפנות בכתובת הנ"ל

להשיג את ספרי רבותינו הקדושים במייל של המערכת

העלון נתנדב לע"נ רבותינו הקדושים ולזכות יהושע בן חוה לאה ומשפחתו

יו"ל ע"י עמותת מורשת בית איז' בעא ראדיון ע"ר